

Farní listy č.13/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

26.března 2006 – 4.neděle postní

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Zajímavý je to člověk, ten Nikodém. Patří mezi farizeje, je členem židovské velerady. Přichází ale za Ježíšem, aby mu vyznal, že věří tomu, že Ježíš přišel od Boha, protože viděl jeho dobré skutky. O tom, že tento způsob myšlení nebyl žádná samozřejmost, jsme se mohli přesvědčit minulý čtvrtek, když se četlo evangelium, ve kterém znalci Zákona obvinili Ježíše, že zázraky koná s pomocí Belzebuda, vládce zlých duchů. Nikodém je jiný – je poctivý. Když vidí dobré skutky, umí je jako dobré také nazvat.

Při vzpomínce na Nikodéma a jeho rozhovor s Ježíšem si ale hned všimneme, že přišel za Učitelem v noci. Naprostá většina komentářů v tom vidí jistý Nikodémův strach nebo stud. Nechce, aby

ho někdo viděl, nechce, aby ho ostatní členové velerady podezírali z toho, že patří mezi tajné Kristovy učedníky. Sice si v komentáři k Novému zákonu můžeme přečíst, že „nemusíme nutně vysvětlovat, že se bál svých kolegů a spíše chtěl použít nočního ticha, jak k tomu rabíni radívali, aby si v klidu s Ježíšem pohovořil“, ale toto noční setkání se nám mnohem častěji vybavuje jako jakási tajná schůzka, o níž by se nikdo neměl dozvědět. A přece ani nás nenapadne Nikodéma odsuzovat, nazývat ho zbabělcem, konformistou nebo zrádce! V našich představách, v celé naší tradici je Nikodém jedním z Ježíšových učedníků, jeho věrných příznivců.

Známe jména statečných a věrných mučedníků, kteří svých životem zaplatili za to, že se veřejně ke Kristu přiznali. Nikodém mluví s Ježíšem sám, beze svědků, neriskuje vlastní kůží. A přece ho Kristus přijímá, mluví s ním, zjevuje největší tajemství Boží království. Asi proto, že vidí do jeho srdce. Proto, že zná jeho upřímnost, které nemusí vždy vést k hlasitému, veřejnému svědectví, ale přes celou intimitu má velkou moc proměnit lidské nitro.

Tak často jsme posíláni od ambonu slovy horlivých kazatelů, abychom šli a odvážně hlásali světu Krista. Dnes s radostí konstatuji, že máme také nárok na nejistotu, strach a stud, na tajná intimní setkání s Kristem. Na upřímnost, která nám zajistí, že nebudeme Bohem odmítnutí. Nikodém je nám v tom příkladem.

Miroslaw Gierga

Liturgie slova – 4.neděle postní

1. ČTENÍ - 2 Kron 36,14-16.19-23

Všechna knížata, kněží i lid se dopustili mnoha nevěrností. Napodobovali všechny hanebnosti pohanů a poskvrnili chrám, který si Hospodin posvětil v Jeruzalémě. Hospodin, Bůh jejich otců, posílal k nim bez ustání své posly, neboť měl soucit se svým lidem a se svým příbytkem. Ale oni se posmívali Božím poslům, pohrdali jeho slovy a tupili jeho proroky, až se vznítil Hospodinův hněv proti jeho lidu, že už nebylo léku. Nepřátelé spálili Boží chrám, zbořili hradby Jeruzaléma, všechny jeho paláce vydali napospas ohni a zničili všechny jeho cenné předměty. Nabuchodonosor vystěhoval do Babylóna všechny jeho obyvatele, kteří unikli meči. Sloužili jemu a jeho synům jako otroci až do zřízení perského království, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, dokud by země nedostala náhradu za nezachovávané soboty. Po všechny dny zrušení odpovídala, až se naplnilo sedmdesát let. V prvním roce perského krále Kýra vzbudil Hospodin ducha Kýra, perského krále, aby se splnilo Hospodinovo slovo pronesené Jeremiášovými ústy, a on dal prohlásit – i písemně – po celém svém království: Tak praví Kýros, perský král: Všechna království země mi dal Hospodin, Bůh nebes. On mi přikázal, abych mu vystavěl chrám v Jeruzalémě, který je v Judsku. Kdo je mezi vámi ze všeho jeho lidu? Ať je Hospodin, jeho Bůh, s ním. Ať jde do Jeruzaléma!

2. ČTENÍ - Ef 2,4-10

(Bratři a sestry!) Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem. Za to, že jste zachráněni, máte co děkovat Boží dobrotě. Když vzkřísil Krista Ježíše, vzkřísil zároveň s ním i nás, a když vykázal jemu místo v nebi, vykázal je zároveň i nám, protože jsme s ním spojeni. Tím chtěl v budoucím čase ukázat nesmírné bohatství své milostivé dobroty vůči nám, a to pro Krista Ježíše. Té záchrany docházíte z Boží dobroty skrze víru. Není to vaší zásluhou, je to Boží dar! Dostáváte ho ne pro skutky, aby se nikdo nemohl chlubit. Jsme přece jeho dílo, stvoření v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.

EVANGELIUM - Jan 3,14-21

Ježíš řekl Nikodémovi: „Jako Mojžíš vyvýšil na poušti hada, tak musí být vyvýšen Syn člověka, aby každý, kdo věří, měl skrze něho život věčný. Neboť tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen. Kdo v něho věří, není souzen; kdo nevěří, už je odsouzen, protože nevěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího. Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu, aby se ukázalo, že jeho skutky jsou vykonány v Bohu.“

Třetí postní meditace – Requiem

Průvodce liturgií

Umývání rukou kněze

Otevři oči: Kněz se nakloní nad oltář a pokorně se modlí, aby Bůh přijal přinesené dary: *S duší pokornou a se srdcem zkroušeným prosíme, Bože, abys nás přijal; ať se dnes před tebou staneme obětí, která se ti zalíbí.* Potom může následovat okouření oltáře. Následně na straně oltáře celebrant umývá ruce a potichu prosí: *Smyj ze mě, Bože, mou nepravost a očisti mě od hříchu.* V minulosti toto umytí mělo svůj praktický význam. Kněz přijímal hmotné dary, např. plody země, a proto si potom potřeboval umýt ruce. Dnes má význam pouze symbolický.

Bud' přítomný: Pracujeme rukama. Očištění rukou je očištěním našich skutků. Ruce kněze se stávají rukama samotného Krista. On je pravý Kněz, který přináší Otci na oltář pravou oběť. Vlož svoje špinavé ruce do rukou Kristových – On ti pomůže povznést je k Otci.

Modlitba nad dary

Otevři oči: Kněz se obrací na věřící s prosbou: *Modlete se, aby Bůh přijal oběť své církve nebo Modlete se, bratři a sestry, aby se má i vaše oběť zalíbila Bohu, Otci všemohoucímu.* Shromáždění odpovídají v podobě požehnání vznášeného nad celebrantem: *Ať ji přijme ke své slávě a k spáse světa.* Přípravu darů končí modlitba kněze, ve které se poukazuje na duchovní smysl toho, co se před chvílí stálo. Je shrnutím a zároveň jakoby mostem, který spojuje tuto část

liturgie s modlitbou eucharistickou, jež začne za chvíli.

Bud' přítomný: Mou obětí je můj život, který od Boha pochází a k Bohu směřuje. Všechny individuální dary jsou spojené s jedinou obětí Krista, kterou celebrant představuje Bohu. Kéž tvoje *amen*, které končí modlitbu nad dary, znamená: ano, chci být dar, kladu na oltář celý svůj život. Neponechávej si nic pouze pro sebe. Nemusíš se přítom bát: Bůh chce tvůj život očistit, proměnit, rozmnožit.

4.dubna roku 1787 psal W.A. Mozart svému otci: „...jelikož smrt je – přesně vzato – skutečným konečným účelem našeho života, tak jsem se v posledních několika letech s tímto skutečným, nejlepším přítelem lidí seznámil tak, že jeho obraz sám o sobě už pro mě v sobě nemá nic hrůzného, nýbrž hodně uklidňujícího a utěšujícího! A děkuji Bohu, že mi dal to štěstí, že mi dal příležitost – rozumíte mi – poznat ho jako klíč k naší skutečné blaženosti – nikdy si nelehám do postele, aniž bych si uvědomil, že snad – tak mladý, jak jsem – již neuvídím další den – a snad nebude moci žádný člověk ze všech, kteří mě znají, říci, že bych byl v jednání nevrly nebo smutný – a za tuto blaženost

děkuji každý den svému Stvořiteli a z celého srdce ji přeji každému člověku.“ Bylo mu tehdy 31 let. O čtyři roky později zemřel...

Promítání fragmentu *Amadea* od Miloše Formana otevřelo minulou neděli 3.postní meditaci, jejímž hlavním motivem bylo requiem – modlitba za zemřelé. Přesněji řečeno se tímto slovem označuje mše svatá za zemřelé a její název pochází od prvních slov úvodního zpěvu *Intoit: Requiem aeternam dona eis Domine – Věčné odpočinutí dej jim, Pane.* Na plátně jsme viděli umírajícího Mozarta, který diktuje Antonioví Salierimu *Confutatis*. Tato scéna mi nejen utkvěla nejvíce v paměti, ale v jistém smyslu ovlivnila můj přístup k vážné hudbě. Mozartovo *Requiem* se pro mnohé jiné skladatele stalo se jakýmsi vzorem, nebo alespoň průkopníkem, který otevřel novou kapitolu v dějinách duchovní hudby.

Ale nebylo to samozřejmě první *requiem*, které spatřilo světlo světa. Nejstarší zachovaná *Mše za zemřelé* je od vlámského skladatele Johannese Ockeghema (1420-1497). Ukázky z tohoto díla a následující fragmenty z *Missa pro defunctis (1605)* od Španěla Tomáše Luise de Victoria přiblížily posluchačům atmosféru liturgické modlitby za zemřelé. Obsah *Requiem* Adama Michny z Otradovic (1654) může být chápán nikoliv jako smutná, dramatická nebo hrůzoplňná skutečnost, jak jsme dnes zvyklí z pojetí romantismu, ale v kontextu renesance a raného baroka jako modlitba, prosba za duši spravedlivého člověka na její cestě k Bohu. To odlišuje Michnovo *Dies irae* od těch, která vyšla z rukou Mozarta, Verdiho nebo Dvořáka, a která jsme mohli v neděli také vyslechnout.

Setkání, které tentokrát většinou naplnila samotná hudba a méně rozjímání nad texty a obrazy (v neděli to byly černobílé fotografie), ukončily dvě skladby soudobých skladatelů: A. L. Webbera – *Requiem* z roku 1995 a o tři roky mladší *Requiem pro mého přítele* od polského skladatele Zbigniewa Preisnera napsané na rozloučenou s režisérem Krzysztofem Kieslowskim.

Dnes od 16.00 hod. uslyšíme zpěvy určené pro příležitost adorace Kristova Kříže.

Miroslaw Gierga

Informační servis z farností

Třetí, čtvrtou a pátou postní neděli se každoročně konají skrutinia, která jsou součástí příprav na přijetí svátosti křtu dospělých. V letošním roce se skrutinií účastní dvě katechumentky Markéta Procházková ze Spáňova a Ilona Kotorová z České Kubice. Kromě nich se na křest připravuje i Jana Hovorková, která se zatím nemůže skrutinií účastnit.

opravu křtitelnice 35 100 korun, což je částka, která by již podle odhadů měla pokrýt náklady na její zrestaurování. Sběrka tedy oficiálně končí a jak již bylo avizováno, jména všech dárců budou zapsána do kroniky farnosti.

Křížová cesta – Stejně jako loni se i letos v postní době uskuteční pobožnost křížové cesty, kterou připraví děti a mládež. Sejit se na ní můžeme v pátek 31. března od 16.30 v křížové chodbě domažlického kláštera. Zváni jsou samozřejmě nejen děti a mládež, ale i jejich rodiče, prarodiče a ostatní farníci.

Duchovní obnova – Na sobotu 1. dubna přijal pozvání Msgr. Josef Žák, který tento den od 14 hodin povede v Domažlicích v klášterním kostele postní duchovní obnovu s uvedením do každodenního čtení a rozjímání nad Písmem svatým. Na prvních devadesáti minutách se budou podíle i domažličtí duchovní včetně pastoračního asistenta, kteří mají připraven obecný úvod do Písma svatého a osobní zkušenosti s rozjímáním. Tuto část uzavře meditace Josefa Žáka. Po krátké přestávce bude následovat kající pobožnost, po níž budou mít přítomní příležitost ke svátosti smíření. V tu dobu bude zároveň i adorace Nejsvětější svátosti doprovázena zpěvem domažlické Scholy. Obnovu ukončí mše svatá v tradičních 17.15 hodin.

Poděkování - Farní Charita Domažlice, organizátor nedávného posezení s tříkrálovými koledníky a Otcem biskupem, děkuje všem dobrovolným dárcům za přípravu občerstvení pro toto setkání.

Žádost - Volnočasový klub pro handicapovanou mládež při Farní Charitě Domažlice žádá o věnování zbytků přízí pro pracovní potřeby klubu.

Rozšíření úředních hodin - Terénní sociální služba sděluje občanům rozšíření úředních (návštěvních) hodin v kanceláři Farního úřadu. Konkrétně se jedná o pondělí a středu od 13 do 16 hodin a úterý a čtvrtek od 11.30 do 14.30 hodin.

Sběrka – Za devatenáct březnových dnů se vybralo na

Stránka nejen pro mládež

Něco málo nového o živém růženci „mladých“

Chtěla bych poděkovat všem členům Živého růžence „mladých“ za každodenní společnou modlitbu i za naše poslední setkání, které se uskutečnilo předminulou nedělí na faře a které si připravil Honza Skládal. Zároveň bych ráda pozvala všechny, kdo by se rádi zapojili do našeho společenství (máme **ještě 2 „volná místa“**:-) nebo kdo by se s námi chtěli **jen tak nezávazně přijít pomodlit**, na příští setkání, které se koná **2. dubna 2006 v 16:00** na faře a povede jej Petr Konopík. V této souvislosti upozorňuji na to, že slovo „mladých“ je v uvozovkách zcela záměrně, protože nevyjadřuje žádnou věkovou hranici, ale slouží pouze k odlišení od jiného živého růžence, který v naší farnosti existuje. Takže nemusíte mít strach, že jste už příliš „odrostlí“ a klidně můžete přijít – těšíme se na Vás na všechny. Poslední nabídka směřuje ke všem farníkům: pokud by nám někdo chtěl **svěřit nějaký úmysl**, rádí se s ním o něj v modlitbě podělíme. Stačí jej sdělit komukoliv z členů „ŽRM“.

S přáním naplno prožitého zbytku postní doby

Jana Skovajsová

Duchovní obnova – Švihov

Minulý víkend byl ve znamení hlubšího obnovení ducha. První útočiště pro mladé se nacházelo na faře ve Švihově. Páteční večerní ztišení pomohlo k nalezení té správné nitky k příběhu Marnotratného syna. Podobenství, které je velmi blízké našemu životu, hledání dobra a odpuštění, pády i navracení se zpět. Pokus o částečné chápání pojmu nekonečného milosrdenství od Boha. To vše bylo prolno časem modlitby a rozjímání, ale také i relaxace ducha, kdy jsme přetlačovali míč z jedné strany na druhou, a to co nejbližší k brance, tento fotbal více připomínal kopanou. Doufám, že velikost Boží se bude zrcadlit i v našem životě a tento víkend nás přivede o krůček blíže k Bohu.

Paddy

Aktuálně z webu www.farnostdomazlice.cz

Dnes představujeme odkaz: CHARITA. Na domažlické faře působí velmi aktivně Charita, která pomáhá lidem v různých problémech, věnuje se těm, kteří pomoc opravdu potřebují.

Co vše zde dělá CHARITA, KDY, KDE to naleznete i na jejich stránkách, novinkou na webu se stanou i AUKCE. Ve sklípku se střídají různí fotografové i malíři a svá díla darují CHARITĚ, vy si můžete zakoupit tato umělecká díla a udělat si radost a peníze za tento obrázek ještě pomůžou potřebným.

CHARITA POMÁHÁ LIDEM, POMOZTE I VY!!!

Stránka pro děti

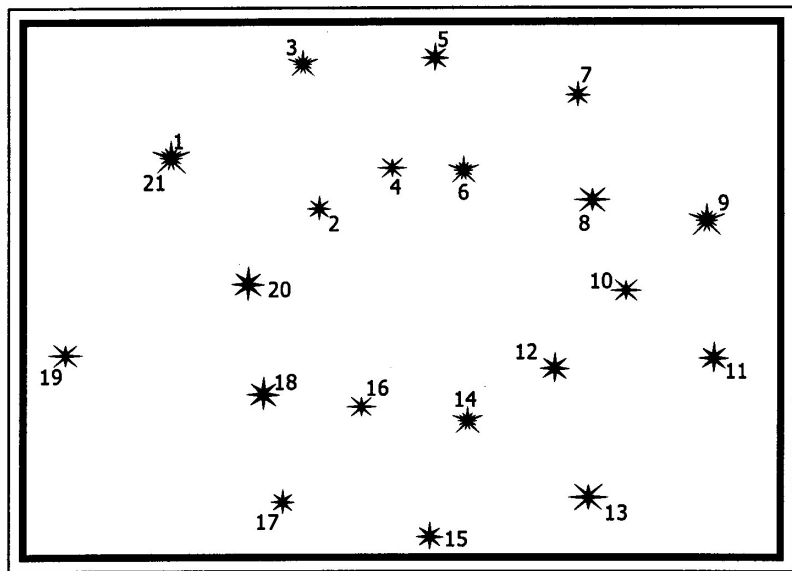

V dnešním evangeliu jsme slyšeli o Nikodémovi, který přišel za Ježíšem v noci. Nechtěl totiž, aby ho lidé viděli. Ježíš mu vyprávěl o tom, že Bůh neposlal svého Syna na svět, aby ho soudil, ale aby svět zachránil. Řekl také, že kdo páchá zlo, nenávidí světlo, aby jeho skutky nevyšly najevo. Kdo však jedná podle pravdy, jde ke světlu.

Když byl pak Ježíš ukřižován a jeho učedníci utekli, protože se báli, Nikodém se naopak neohroženě k Ježíšovi přihlásil a spolu s Josefem z Arimatie pohřbili Ježíšovo tělo. Nikodém už nevyhledával tmu noci, ale veřejně se k Ježíšovi přiznal, tedy žil ve světle.

I my máme jít ke světlu a odložit všechnu neupřímnost. Bůh stejně vidí do našich srdcí. On je světlo! Nechce nás soudit, ale zachránit.

Spojte hvězdičky podle čísel.

Chytrálek minulý týden vybarvil světlou pastelkou: veselost, vytrvalost, upřímné srdce, pravdomluvnost, odvaha; tmavou pastelkou: lakota, lež, závist, pýcha, lenost.

Arciděkaný kostel v Domažlicích
26.března 2006 - 4.neděle postní, mše svatá 9.30 hod.
zpívá Čerchovan

Antonín Tučapský: Pět postních motet

Tristis est anima mea

Tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic, et vigilate mecum.
(*Smutná je duše má až k smrti; zůstaňte zde a bděte se mnou.*)

Pater mi.

Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum, pater mi; fiat voluntas tua.
(*Můj Otče, jestli mě nemůže tento kalich minout, aniž bych ho pil, můj Otče; ať se stane tvá vůle.*)

Filiae Jerusalem

Filiae Jerusalem, nolite flere super me sed super vos ipsas flete et super filios estros flete. Quoniam ecce venient dies, in quibus dicent: Beatae steriles et entres qui non genuerunt, beatae steriles et ubera quae non lacta verunt, beatae! Tunc incipient dicere montibus: „Cadite super nos,“ et collibus: „Operite nos.“ Quia si in viridi ligno haec faciunt, in arido, in arido quid fiet?
(*Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale samy nad sebou plačte a nad svými syny plačte. Protože – podívejte – přijdou dny, ve kterých se řekne: Blažené neplodné a ty, které nerodily, blažené neplodné a prsa, která nekojila, blažené! Tehdy začnou říkat horám: „Padněte na nás,“ a kopcům: „Přikryjte nás.“ Vždyť když toto dělají živému stromu, suchému, co suchému se stane?)*

Eli, Eli

Eli, Eli, lamma sabactani. Deus meus ut quid dereliquisti me, Deus meus.
(*Bože můj, proč jsi mne opustil, Bože můj*)

Pater meus

Pater meus, in manus tuas commendo spiritum meum. Consumatum est. Pater meus...
(*Můj Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha. Je dokonáno. Můj Otče,...*)